

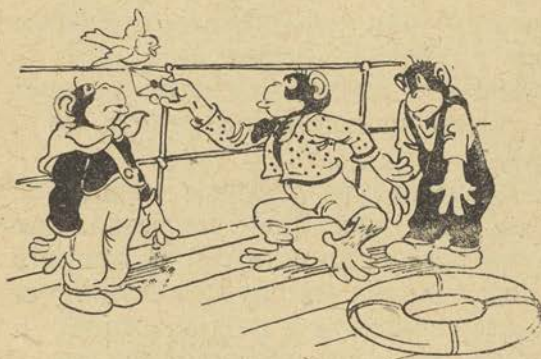
— В менажерията утре ще ваят безброй пари, всеки радостен щом види тез маймунчета добри!

Тъй заминаха далече с господина непознат, Чупи-трак, Бомбай и Клавдий в чужд и неизвестен град. Но в сърцата им дълбоко, като рана спотаена, остана да зрей тъгата по земята им рождена.

II

В път далечен през морето малките маймунки три, гледаха с тъга в очите парахода как дими. Там на мачтата висока до железния кумин малко птиче лекокрило гледаше към свода син.

— Малко птиченце крилато, молим те отговори, от коя страна си родом, имаш ли баща, сестри?

— Край реката Нил израснах, там край сините води, раснах и живях доволно в радост, песни и игри. Но в едно прекрасно утро зла беда ме сполетя, моите птиченца

любими грабна хищница-ламя. Днес самотна и нещастна, скитница и сирота, тръгнала съм да намеря своите рожби по света.

Чупи-трак, Бомбай и Клавдий в разговора тих и мил се унесоха далеко край колибата на Нил.

— А сега какво ли прави татко? — рече Чупи-трак, — и дали за нас си спомня в тихия вечерен мрак?

И тъй както си шептяха тримата от все сърце, седнаха да му напишат кратко нежно писъмце.

„Татко мили, няма вече да се върнеме при теб.

Чупи-трак, Бомбай и Клавдий пращаме ти мил привет!

Трите братчета добрички в миг наведоха очи и страничките им бързо овлажняха от сълзи. Чупи-трак след малко каза: